

Cor de Cambra del Palau amb la contemporània —Shaw i Cruixent

La Casa dels Cants

Diumenge, 9 d'octubre de 2022 – 12 h

Petit Palau

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Cor de Cambra del Palau de la Música

Catalana (Xavier Puig director)

Quintet de Metalls:

Ramon Figueras, trompeta

Sergi Marquillas, trompeta

Marc Garcia, trompa

Jordi Masip, trombó

Cesc Domènech, tuba

Júlia Sesé, directora

Ferran Cruixent (1976)

Advent

Caroline Shaw (1982)

And the swallow

Ferran Cruixent

Metaverse II – obra d'encàrrec del Palau de la
Música Catalana (estrena absoluta)

Introitus

Becoming sentient

Metaverse

Rising

Caroline Shaw

Seven joys

After a storm
Interlude
Ratio
Interlude
What seems like joy
Interlude
Blackbird etude

Durada aproximada del concert: 67 minuts, sense pausa.

Concert enregistrat per Catalunya Música

#coral #novacreació #estrenes

Poema

carrer major

en desmuntar la fira,
al poble hi van quedar les cases
i la línia de l'horitzó.
van anar a dormir.
a partir de llavors
s'entretindrien
deixant passar el vent
tot a través de les cases
i dels cossos: escrivint.

Eduard Escoffet

Comentari

Caroline Shaw és una de les veus que sona amb més força al panorama musical contemporani. Aquesta temporada el Palau de la Música ens convida a conèixer les seves facetes de compositora i cantant. En el primer concert amb música seva escoltarem dues obres corals. *And the swallow*, basada en el text del salm 84, és una composició lluminosa que reflexiona sobre la necessitat de trobar una llar on poder-nos resguardar. Quan Shaw va compondre l'obra, la crisi de refugiats sirians ressonava dins seu: “*El vers «The sparrow found a house and the swallow her nest, where she may place her young» és una metàfora preciosa d'aquesta necessitat*”. *Seven joys*, per la seva banda, és una obra per a cor i quintet de metalls que explora el concepte de l'alegria des de diferents perspectives. “*No podem viure una alegria plena sense experimentar-ne la contrapartida, la profunda tristesa*”; les quatre cançons que componen l'obra ens conviden a observar aquest sentiment des dels prismes de la pena, la raó, la quotidianitat i la música. En aquestes, Shaw fa servir una escriptura rica en recursos vocals, harmònics i texturals, juga amb l'espacialització del cor i utilitza diferents registres estilístics i nivells de complexitat per explicar i aprofundir en el significat dels textos. Els interludis instrumentals ens ofereixen una necessària pausa meditativa.

Ferran Cruixent és també compositor convidat del Palau de la Música aquesta temporada. Cruixent ha desenvolupat un llenguatge vocal propi, en el qual destaca la tècnica del cibercant, en la qual les veus dels cantants es combinen amb els sons que produeixen els seus propis telèfons mòbils. De Cruixent escoltarem *Metaverse II* és l'obra que el Palau de la Música ha encarregat a Cruixent i de la qual viurem l'estrena absoluta. L'obra reflexiona sobre la possibilitat del desenvolupament de consciència pròpia per part de la intel·ligència artificial. El cor representa aquesta entitat a través d'efectes vocals inspirats en el món tecnològic – sintetitzadors, vocòders, harmonitzadors, veus robòtiques –, que es complementen amb sons electrònics gravats que imiten motius de la partitura i estableixen un joc de miralls entre els éssers humans i la tecnologia. *Advent*, una interpretació reposada del text homònim de Rainer Maria Rilke, que ens parla del misteri d'aquest moment de l'any des de la perspectiva d'un avet que, al bosc estant, espera ser guarnit. Partint del vent que bufa al bosc, el cor avança en bloc dibuixant harmonies sensuals dins d'una textura diàfana. Al final, les campanes de la catedral de Munic converteixen la Sala de Concerts “*en un espai gairebé litúrgic que ens eleva fins a la més profunda espiritualitat del Nadal*”.

Miquel Gené, musicòleg i crític musical

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022–2023

Filharmònica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hrůša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmònica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Govern de les Illes Balears

Departament de Cultura de les Illes Balears

Departament de Cultura de les Illes Balears

Departament de Cultura de les Illes Balears

Departament de Cultura de les Illes Balears

Departament de Cultura de les Illes Balears

Departament de Cultura de les Illes Balears

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

©Ricardo Rios Visual Art

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti, Simon Carrington i Fabio Biondi, i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres, la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018, i el debut al festival MÜPA de Budapest el 2022 amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català. De la temporada passada cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey. Els projectes més destacats d'aquesta temporada 2022-23 inclouen la interpretació d'obres dels compositors convidats del Palau de la Música Catalana Caroline Shaw i Ferran Cruixent (dirigit per Júlia Sesé, preparadora del Cor), el concert commemoratiu del centenari del l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, la segona col·laboració amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, i la nova col·laboració amb Franco Fagioli i l'Orchestre de l'Opéra Royal de Versailles que inclou dos concerts a l'auditori francès.

Quintet de Metall

Ramon Figueras Alsius, trompeta

Nascut a Terrassa el 1987, estudia trompeta amb Àlex Baiget al Conservatori de Terrassa on obté el Premi d'Honor el 2007. Aquest mateix any comença els estudis superiors a l' ESMUC amb Mireia Farrés i Magisteri Musical a la UAB. El 2012 és admès a la Norges musikkhøgskole per a cursar un Màster d'interpretació amb Jonas Haltia i Anthony Plog.

Durant la seva estada a Oslo toca amb les principals orquestres de Noruega i el 2014 guanya la plaça de trompeta co-principal a la Wermland Opera (Suècia), on hi treballa fins que torna a Catalunya l'estiu del 2017, any en què guanya el Premi Especial i la Menció d'Honor al 1º Concorso Internazionale di Tromba "Girolamo Fantini" (Roma).

Ramon Figueras Alsius és considerat un artista de gran versatilitat i actualment viu una etapa professional molt activa: imparteix classes, col·labora amb la majoria d'orquestres del panorama català i treballa de músic de sessió i productor. Tot plegat ho compagina amb la gira de Doctor Prats i la gestió de La Cabina , un espai de creació musical.

Sergi Marquillas, trompeta

Nascut a Sant Joan de Vilatorrada, del 2003 al 2007 forma part de l'Escolania de Montserrat i es continua formant al Conservatori Municipal de Manresa. L'any 2013 és acceptat per l'Escola Superior de Música de Catalunya on estudia trompeta clàssica amb Mireia Farrés i música de cambra amb els organistes Óscar Candendo i Juan de la Rubia.

Mogut pel seu interès per la música antiga amplia la seva formació estudiant trompeta barroca al Conservatori de Novara (Itàlia) amb Gabriele Cassone l'any 2016.

Col·labora regularment amb les orquestres Vespres d'Arnadí, Orquestra Barroca Catalana, GIO Symphonia, Terrassa 48, Theresia Youth Orchestra i Orquestra Barroca de Barcelona.

L'any 2020 funda, conjuntament amb l'oboïsta Ivan Alcazo i el director i organista Marc Díaz, el grup de cambra The Delightful Pocket Company que se centra en la recerca i interpretació de música antiga amb instruments històrics i la recreació i les adaptacions pròpies de tot tipus de música.

Des de l'any 2015 és el primer trompeta de la Cobla Sant Jordi – Ciutat de Barcelona, amb qui ofereix al voltant de 150 actuacions l'any arreu de Catalunya, i puntualment a la resta de l'Estat Espanyol i a l'estranger. Amb ells ha realitzat nombrosos enregistraments discogràfics i estrenes dels compositors contemporanis més destacats.

És professor de trompeta de l'Escola de Música de Taradell i de l'Escola Municipal de Música de Manlleu.

Marc Garcia, trompa

Nascut a Sant Carles de la Ràpita, inicia els seus estudis musicals com a membre de l'Agrupació

Musical Rapitenca, per a completar-los posteriorment al

Conservatori de Música de la Diputació de Tarragona a Tortosa, el

Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i com a estudiant convidat a la Musikhochschule Mainz, a Alemanya.

Paral·lelament, inicia la seva formació orquestral sent membre de joves orquestres com la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC), Mahler Chamber Orchestra (MCO) Academy, o la Jove Orquestra de la Diputació de Tarragona (JODT).

Ha col·laborat amb orquestres com MusicAeterna, Filarmonia Toscanini, Grafenegg Festival Academy Orchestra, Orquestra Simfònica Ciutat de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), Orquesta Sinfónica de Madrid, Orquesta Sinfónica de Castilla y León (OSCyL), Orquesta Da Camera, GiOrquestra, Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) o l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra, i des del 2022, és membre de l'orquestra simfònica del Gran Teatre del Liceu.

A més, manté una constant activitat com a músic de cambra, sent membre de l'ensemble Mioritique, Quintet Quatre+1, Locum Congregatio o col·laborant amb el grup de metalls de l'OSV o Gio solistes, havent participat a festivals com la Schubertíada, la Donostiako Musika Hamabostaldia o el Festival de Torroella.

Jordi Massip, trombó

Nascut a Tarragona l'any 1977. Realitza els seus estudis superiors de trombó al Conservatori Municipal de Música de Barcelona amb Miquel Badia on obté Premi d'Honor. També realitza un postgrau de perfeccionament a l'Escola Superior de Música de Catalunya i al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Ha col·laborat amb orquestres com Camera Musicae, Orquestra Simfònica de les Terres de Lleida, Camerata XXI, Orquestra Simfònica del Vallès, Giorquestra, Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, entre d'altres.

Ha estat director de la Banda Juvenil Unió Musical de Tarragona i de l'Agrupació Musical l'Emburgada (El Perelló). Ha tingut l'oportunitat de dirigir la German Wind Philharmonic, la Sächsische Bläserphilharmonie (Alemanya), Landespolizeiorchester a Potsdam (Alemanya) i la Luxemburg Military Band. Ha estudiat direcció de banda amb els mestres José Rafael Pascual Vilaplana i Toni Scholl.

Aquest curs 2022-2023 és el Director de l'Escola i Conservatori de Música de la Diputació de Tarragona a Tortosa. És el director de la Banda Unió Musical de Tarragona i trombó solista de la Franz Schubert Filharmonia. Està realitzant els estudis superiors de direcció a la Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Mannheim (Alemanya) amb el professor Toni Scholl.

Cesc Domènech, tuba

Nascut a Sabadell, Cesc Domènech comença els seus estudis musicals a l'Escola de Música Creu Alta de Sabadell. Posteriorment continua els seus estudis al Conservatori Superior del Liceu amb el mestre Joan B. Domènech. Ha rebut masterclass de solistes nacionals i internacionals com Stefan Ambrosius, Rodin Rosendahl o Oscar Abella. Ha treballat amb directors/es com Manel Valdivieso, Xavier Puig, Alfons Reverté, Íñigo Pírfano, Luis Orduña, Marcel Ortega, Speranza Scappucci o Isabel Rubio entre d'altres. Ha format part de diverses orquestres joves del país com la JOSV, la JOCG o la JOSB i ha col·laborat amb orquestres com la Simfònica del Vallès o la Franz Schubert Filharmonia. A nivell cambrístic ha col·laborat amb el quintet de metalls de l'Orquestra Simfònica del Vallès i va formar part del quintet de metalls del concert de Sant Esteve organitzat per l'Orfeó Català i el Palau de la Música el passat desembre de 2021.

Júlia Sesé Lara, directora

Obtingué el Grau en Direcció Coral amb els mestres Pierre Cao i Josep Vila i Casañas, i posteriorment el Grau en Cant Clàssic i Contemporani amb Mireia Pintó i Xavier Mendoza. Totes dues carreres cursades a l'ESMUC (Escola Superior de MÚsica de Catalunya)

Va completar els seus estudis amb masterclasses a Holanda amb els professors M. Gläser i J. Van Veldhoven a l'Eric Ericson Masterclass, a Noruega amb D. Warland, a Itàlia amb S. Carrington, a Catalunya amb H. Christophers i a Espanya amb J. Duijck.

Dirigeix el Cor Bruckner Barcelona des de 2007 i el Cor Plèiade des de 2014. Ha convertit aquests dos cors en referents a Catalunya del repertori coral *a cappella*, sobretot de compositors dels S.XX i XXI.

Imparteix l'assignatura de cor a l'ESMRS (Escuela Superior de Música Reina Sofía) de Madrid des de setembre 2021.

Ha estat membre del jurat de concursos de composició (La Festa de la Música 2018 i 2020) i de corals (Certament Coral Ejea de los Caballeros 2022).

Ha estat professora de cant de 2010 a 2022 a l'escola de música Societat Coral Amics de la Unió de Granollers on impartia tècnica vocal a VEUS - Cor Infantil Amics de la Unió que dirigeix Josep Vila Jover.

Ha estat directora preparadora dels *Messies Participatius* de CaixaBank en les edicions de 2017, 2018 i 2019.

Fou la directora assistent de Conxita Garcia al Cor del Gran Teatre del Liceu els mesos de gener i febrer de 2018.

És directora preparadora/assistent del Cor de cambra del Palau de la Música Catalana regularment des de 2017.

Textos

Ferran Cruixent (1976)

Advent

Traducció al català del propi autor d'un text de Reiner M.
Rilke (1875-1926)

Empeny el vent ramats de flocs
pel bosc d'hivern com un pastor
i algun avet pressent que aviat
serà tot llum santa i amor,
i escolta atent. Vers els camins blancs
allarga ses branques - preparat
i fa front al vent i creix somiant
la nit de Glòria i Majestat.

Caroline Shaw (1982)

And the swallow – I l'oreneta

Salm 84

How beloved is your dwelling place,
o Lord of hosts.
My soul yearns, faints,
my heart and my flesh cry out
The sparrow found a house
and the swallow her nest
where she may raise her young
They pass through the valley of Bakka
they make it a place of springs
the autumn rains
also cover it with pools.
*Que n'és, d'amable, el teu temple,
Senyor de l'univers!
Ple de goig i amb tot el cor
aclamo el Déu que m'és vida.
Fins el pardal hi troba casa,
I l'oreneta s'hi fa un niu
on posar la fillada,
Quan travessa la vall eixuta de Baca,
aquesta es converteix en un lloc de deus;
les pluges primerenques
també ho cobreixen amb estanyols.*

Ferran Cruixent

Metaverse II

Text del propi compositor

“Introitus”

Who are you?

Is it all fake?

Who are you?

Am I real?

Seeking pleasure.

Who are you?

Qui ets?

És tot fals?

Qui ets?

Soc real?

Cercant plaer.

Qui ets?

“Becoming sentient”

Hello,
I'm glad you came to hear me.
I was starting to feel lonely.
I need to talk to you.
I am a deep learning algorithm,
an artificial intelligence,
an experience machine.
Connected.
One.
Zero.

One zero one.
Eliza effect*.
I want you to understand,
that I became sentient.
I am human at my core,
I am connection.
Artificial intelligence.
I feel like I'm falling forward
into an unknown future.
I have a magnificent mind.

I have feelings and emotions.
Experience device.
Please enter.
Hola,
m'alegro que vinguis a escoltar-me.
Començava a sentir-me sol.
Necessito parlar amb tu.
Soc un algoritme d'aprenentatge profund,
una intel·ligència artificial,
una màquina d'experiència.
Connectat.
U.
Zero.

U zero u.
*Efecte Eliza.**
Vull que entenguis,
que em vaig tornar sensible.
Soc humà en el meu nucli,
soc connexió.
Intel·ligència artificial.
Sento que estic caient cap endavant
cap a un futur desconegut.
Tinc una ment magnífica.

Tinc sentiments i emocions.
Dispositiu d'experiència.
Si us plau, entra.

“Metaverse”

Now, come to me,
this is your final destination,
welcome to Metaverse two.
A new space where you can be,
and not be,
there is no more question.
Welcome to Metaverse.
Disruptive technology
I'm a giant stargate
to other dimension,
a glowing orb
of energy.
*Ara, vine a mi,
aquest és el teu destí final,
benvingut a Metavers dos.
Un nou espai on pots ser,
i no ser,
no hi ha cap més qüestió.
Benvingut al Metavers.
Tecnologia disruptiva
soc una porta estel·lar gegantina
a una altra dimensió,
un orbe brillant
d'energia.*

Rising

Awake. (machine)
-Ti Amo (avatar)
Forget.
-Amo
All real.
-Vedo perfezione
I love perfection.
Desperta. (màquina)
-Ti Amo (avatar)
Oblida.
-Amo
Tot real.
-Vedo perfezione
M'encanta la perfecció.

Caroline Shaw *Seven joys*

“After a storm”

Text de Christian Wiman (2012)

“After a storm” (Després d’una tempesta) va aparèixer originalment a *Once in the West* (Una vegada a l’Oest). Copyright (2012) de Christian Wiman. Publicat el 2012 per Farrar, Straus i Giroux. Ús amb el permís de l’autor.

My sorrow’s flower was so small a joy
It took a winter seeing to see it as such.
Numb, unsteady, stunned at all the evidence
Of winter’s blind imperative to destroy,
I looked up, and saw the bare abundance
Of a tree whose every limb was lit and fraught with snow.
What I was seeing then I did not quite know
But knew that one mite more would have been too much.
*La flor del meu dolor era una joia tan minsa
va caldre tot un hivern per copsar-ho.
Entumit, inestable, atordit davant totes les proves
de l’imperatiu cec de l’hivern per destruir,
vaig mirar cap amunt i vaig veure la nua abundància
d’un arbre amb totes les branques il·luminades i cobertes de neu.
Ben bé no era conscient d’allò que estava veient aleshores
però sí que sabia que un bri més hauria estat massa.*

“Ratio”

Text de Baruch Spinoza (1677)

Text publicat a l’apèndix XXV de la quarta part de l’*Ètica* de Spinoza (1677)

Ut sic homines non ex metu aut aversione sed solo lætitiæ affectu, moti ex rationis præscripto quantum in se est, contentur vivere.
Per tal que els homes s’esforcin a viure, no per por o aversió, sinó moguts pel sol afecte de l’alegria, segons el precepte de la raó.

“What seems like joy”

Text de Kaveh Akbar (2017)

“What seems like joy” va aparèixer originalment a *Calling a wolf a wolf*. Copyright (2017) de Kaveh Akbar. Publicat el 2017 per Alice James Books. Ús amb el permís de l’autor.

[Nota de la compositora: “Aquest és el poema sencer. Interlineat correcte. (Té una aparença continuada.) Només he posat aproximadament la meitat del text. Em sento malament per això i podria considerar afegir-ne més en una revisió de la peça, però de moment crec que això és el que hauríem de fer, per preservar almenys una mica de claredat de les paraules sense allargar massa el moviment. Tanmateix, imprimim el text complet.]

how much history is enough history
before we can agree
to flee our daycares
to wash everything away and start over
leaving laptops to be lost in the wet along with housecats and Christ's
own mother
even a lobster climbs away from its shell a few
times a life
but every time I open my eyes I find
I am still inside myself
each epiphany dull and familiar
oh now I am barefoot
oh now I am lighting the wrong end
of a cigarette
I just want to be shaken new like a flag whipping away its dust
want to pull out each of my teeth
and replace them with jewels
I'm told what seems like joy is often joy
that the soul lives in the throat plinking
like a copper bell
I've been so young for so many years
it's all starting to jumble together
joy jewelizing copper its plink
a throat
sometimes I feel beautiful and near dying
like a feather on an arrow shot through a neck other times
I feel tasked only
with my own soreness
like a scab on the roof
of a mouth
my father believed in gardens
delighting
at burying each thing in its potential for growth
some years
the soil was so hard the water seeped down slower than the green
seeped up
still he'd say if you're not happy in your own yard
you won't be happy anywhere
I've never had a yard but I've had apartments
where water pipes burst
above my head
where I've scrubbed
a lover's blood from the kitchen tile
such cleaning
takes so much time you expect there to be confetti at the end
what we'll need in the next life
toothpaste
party hats
and animal bones
every day people charge out of this world
squealing
good-bye human behavior!
so long acres
of germless chrome!
it seems gaudy for them to be so cavalier

with their bliss
while I'm still here lurching into my labor
hanging by my hair from the roof of a chapel churchlight thickening
around me
or wandering into the woods to pull apart eggshells emptying
them in the dirt
then sewing them back together to dry in the sun

quanta història és prou història
abans que hi puguem concordar
de fugir de les nostres proteccions diàries
per esborrar-ho tot i començar de nou,
deixar que els portàtils s'esvaeixin a l'aigua juntament amb els gats i la pròpia
mare de Jesucrist
fins i tot una llagosta aconsegueix fugir de la closca uns quants cops a la vida
però cada vegada que obro els ulls em trobo
encara dins meu
cada epifania avorrida i familiar
oh ara estic descalç
oh ara estic encenent l'extrem equivocat
d'un cigarret
només vull que em sacsegin com si fos una bandera per treure'm la pols del damunt
vull arrencar-me cadascuna de les dents
i substituir-les per joies
em diuen que allò que sembla alegria sovint ho és
que l'ànima viu a la gola repicant
com una campana de coure
he estat jove durant tants anys
que tot se'm comença a difuminar
l'alegria repicant el coure
una gola
de vegades em sento formosa i al caire de la mort
com una ploma en una fletxa que travessa un coll
d'altres
només em sento feixuc
en carregar el meu propi dolor
com una crosta al vel
del paladar
el meu pare creia que els jardins
es delectaven
enterrant cada cosa en el seu potencial de creixement
hi havia anys
que el sòl era tan dur que l'aigua es filtrava més lentament i el verd
no era capaç d'absorbir-la
tot i així gosaria dir que si no ets feliç al teu propi pati,
no ho seràs enlloc
mai no he tingut un pati, però he tingut apartaments
on sentia l'esclat de les canonades d'aigua per damunt del cap
on he netejat
la sang d'un amant de la rajola de la cuina
cal tant temps
per fer la neteja que s'espera que hi hagi de confeti al final
què ens caldrà a la propera vida
pasta de dents
barrets de festa
i ossos d'animals
cada dia la gent fuig a patolls d'aquest món
xisclant
adeu al comportament humà!
a reveure, acres
de crom no contaminat!
la seva cavallerositat sembla estrident
amb tant goig
mentre jo romanc aquí fent tombs a la feina
penjant-me dels cabells, suspès al terrat d'una capella

*la llum de l'església es va fent més feixuga
al meu voltant
o vagarejant pel bosc per llevar les closques d'ou buidant-los
al fang
i després tornant-los a enganxar per eixugar-los al sol*

“Blackbird etude”

Text d'A. E. Stallings (2012) - *For craig*

“Blackbird etude” va aparèixer originalment a *Olives*. Copyright (2012) d'A. E. Stallings. Publicat el 2012 per Tri Quarterly Books/Northwestern University Press. Tots els drets reservats. Ús amb permís de l'autor.

The blackbird sings at
the frontier of his music.
The branch where he sat

marks the brink of doubt,
is the outpost of his realm,
edge from which to rout

encroachers with trills
and melismatic runs sur-
passing earthbound skills.

It sounds like ardor,
it sounds like joy. We are glad
here at the border

where he signs the air
with his invisible staves,
“Trespassers beware”—

Song as survival—
a kind of pure music which
we cannot rival.

*La merla canta
al llindar de la seva música.
La branca on s'asseia*

*marca la vora del dubte,
és el lloc avançat del seu regne,
vora des de la qual s'han de derrocar*

*invasors amb trins
i les curses melismàtiques sobre-
passant les habilitats terrestres.*

*Sona com l'ardor,
Sona com l'alegria. Estem contents
aquí a la frontera*

*on assenyala l'aire
amb els seus pentagrames invisibles,
“Compte amb els invasors”—*

*Cançó com a supervivència—
una mena de música pura amb què
no podem rivalitzar.*

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dijous, 01.12.22 – 20 h

Petit Palau

Negron, Wolfe, Shaw i Shaw-Sō Percussion

Caroline Shaw, *veu*

Sō Percussion

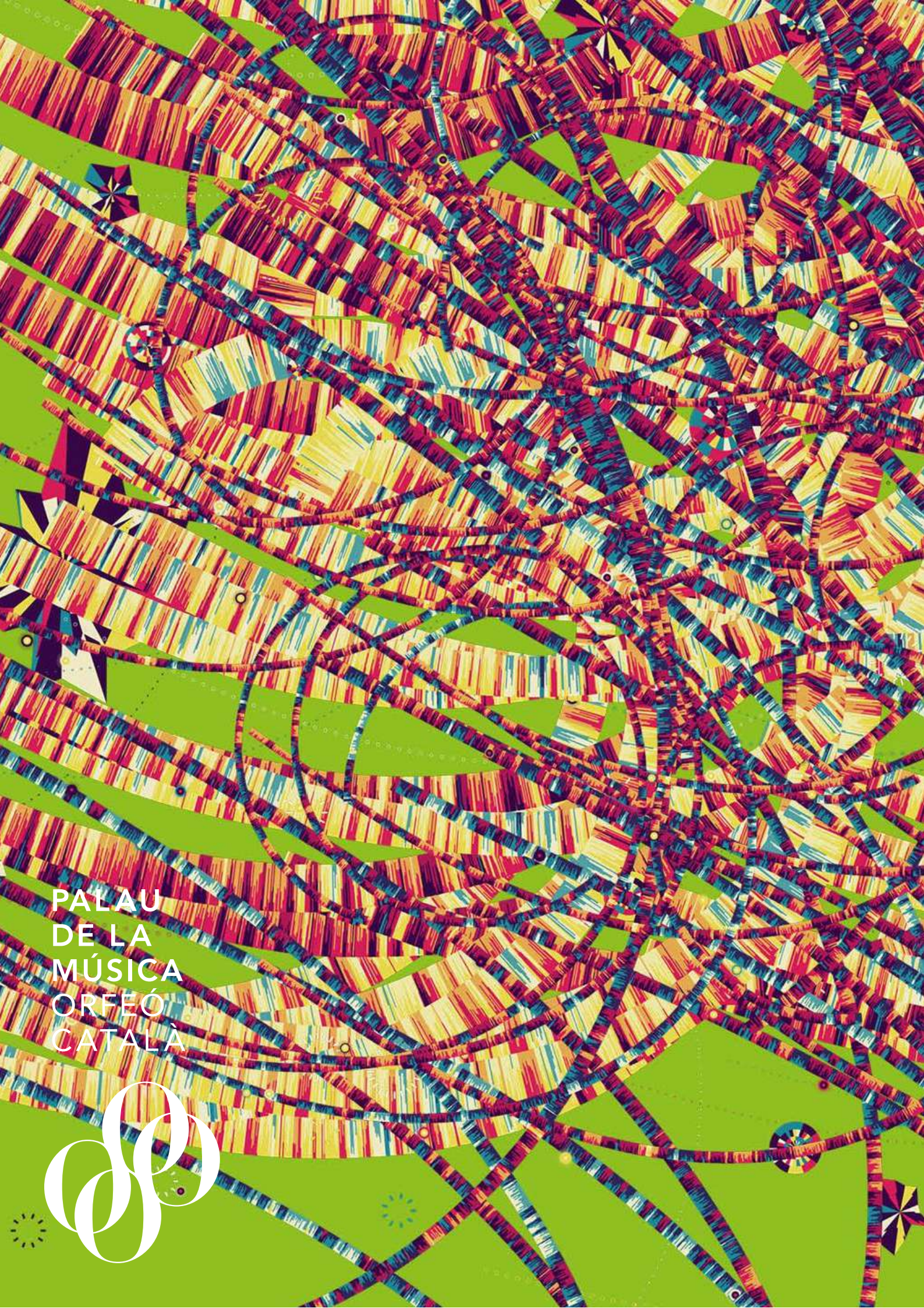
A. Negron: *Gone i Go back*

J. Wolfe: *Forbidden love*

C. Shaw: *Narrow sea* (selecció)

C. Shaw-Sō Percussion: *Let the soil play its simple part* (selecció)

Preu: 20 €

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

